

[Bendix.]

der var på dette område blandt mange andre urimeligheder også den urimelighed, som vi har hørt en del om i tidens løb, at parcelhusejerne har de største begunstigelser, og at det skaber de og de forskellige vanskeligheder. Det knyttede hr. Henning Philipsen sammen med det, jeg bl. a. havde fremført om lønmodtagerindkomstens fordeling på forskellige forbrugsposter. Dertil vil jeg sige, at det er da helt oplagt, at her er nogle vanskeligheder. Hvis vi ser på 3 års budgettet, som blev forelagt for nogle dage siden, så er parcelhusfordelen løseligt opgjort til et sted mellem 1 og 2 milliarder kr. om året, og dette kan vi så stille over for en boligstøtte, som ligger oppe i nærheden af 1 milliard kr. om året til lejlighederne, plus den indirekte begunstiggelse, en række af dem, der bor i lejligheder, har i kraft af, at huslejerne er fastfrosset på et kunstigt lavt niveau. Dette fører til, at vi får to kategorier på dette område i befolkningen, de, som bor i parcelhuse, og de, som ikke bor i parcelhuse, og begge grupper har nogle ganske betydelige begunstigelser; de betaler hinandens begunstigelser, kan man vel nok hævde. Det er da klart, at vi er ikke uvillige til at gå med ind i diskussionen af dette samlede problemkompleks, men det, der netop har været karakteristisk for den situation, vi har befundet os i gennem de sidste måneder, er, at vi ikke har kunnet komme til at diskutere det samlede problemkompleks. Vi har været ude i en ambulancetjeneste, som er blevet karakteriseret som kortsigtet, mens vi karakteriserer det, der bliver gjort, som langsigtet, uden at man har taget det samlede problemkompleks med ind i overvejelserne.

Når hr. Henning Philipsen hævder, at de borgerlige partier og den foregående regering har ansvar for, at man er kommet op på årlige huslejer i Brøndby Strand-området på 32.000 kr., hvis man skal betale det, det koster, var argumentationen den, at vi havde et ganske betragteligt kurstab, og det var det, som først og fremmest bragte pri-

serne derop, og det var VKR-regeringens ansvar, at man havde dette betragtelige kurstab. Sådan faldt ordene stort set; hr. Henning Philipsen kan jo rette mig, hvis det ikke er rigtigt. Dertil vil jeg sige, at der er naturligvis en ganske betydelig sammenhæng mellem kurstabets størrelse og så den mængde obligationer, der udbydes, og mængden af obligationer, der udbydes, står naturligvis i forhold til det byggeri, der gennemføres, og det prisniveau, det pågældende byggeri har.

Må jeg dernæst sige, at jeg naturligvis ikke vil være uvillig — det er der vist ikke nogen der vil — til at diskutere andre finansieringsformer og andre støtteformer for boligbyggeriet, men det har der altså i denne situation ikke rigtig været mulighed for at komme til at diskutere, fordi arbejdet har haft en sådan hast. Når jeg siger og sagde i første omgang, at det har været hastværksarbejde, så hænger det sammen med, at vi hele tiden er kommet til at stå over for nye forslag på dette lovgivningsområde. Det er jo ikke sådan, at de forslag, vi startede med i efteråret, er dem, vi har diskuteret hele vejen igennem og nu er ved at færdiggøre; der er jo sket stadige ændringer undervejs, som har gjort, at billedet har været overordentlig flimrende.

Må jeg dernæst sige i øvrigt til boligministeren, at jeg var glad for, at vi fik denne opsummering af de statsfinansielle virkninger af disse lovforslag. Det var stort set de tal, jeg også selv var nået frem til på baggrund af bilagshæftet, der knytter sig til betænkningen. Jeg vil dog sige, at det var ikke uberettiget at spørge, for hvis jeg sammenholder boligministerens oplysninger med bilagshæftets oplysninger, så er der, i hvert fald for så vidt angår rentesikringen, en forskel mellem det, der siges i bilagshæftet, og det, boligministeren siger. Boligministeren siger her fra folketingets talerstol, at udgifterne ved rentesikringsordningen efter det oprindelige forslag ville blive 378 mill. kr., og i bilagshæftet står der 354 mill. kr., men boligministeren gør altså de samlede